

Nr. 6. Maj 2009

Høring om behandling af klager over politiet

45. Varetægtsfængsling frem til hovedforhandling uden sigtedes og forsvarers tilstedeværelse - Hjemvisning
46. Procesbevilling - Udsættelse af fuldbyrdelse
47. Bedrageri - Sociale ydelser - Samfundstjeneste - Langvarig sagsbehandling
48. Narkotika - Heroin - Opbevaring
49. Vold - Medvirken - Betinget straf
50. Våbenloven - Hobbyknive
51. Våbenloven - Knive - Ubetinget straf
52. Vold, grov - Betinget straf
53. Røveri, butiks- - Samfundstjeneste
54. Konfiskation - Erstatning for uberettiget varetægt - Modregning
55. Færdselsloven - Generhvervelse af kørekort
56. Narkotika - Kurér - Strafnedsættelse
57. Spritkørsel - Betinget straf - Langvarig sagsbehandling
58. Vold, grov - Samfundstjeneste - Konens nye kæreste
59. Forsvarere - God advokatskik - Menneskerettigheder - Interessekonflikt - Det bliver i familien
60. Vold - Peberspray - Betinget straf
61. Narkotika - Langvarig sagsbehandling - Betinget straf

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
11. maj 2009

Vedr.: Sagsnr. 2006-793-0033. Høring over Betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet.

Justitsministeriet har med e-mail af den 20. april 2009 anmodet om Landsforeningens bemærkninger til ovennævnte betænkning.

Betænkningen er modtaget den 27. april 2009 og udsendt til bestyrelsen, der har drøftet betænkningen ved bestyrelsesmøde den 7. maj 2009.

Bestyrelsen bemærker indledningsvist, at det generelt er indtrykket, at politiklagnævnene isoleret set har været velfungerende. Problemet har været, at nævnene ikke har været tillagt nogen reel kompetence. Som følge heraf har der været sager, som ikke ville dø, men er blevet hængende i den offentlige debat, og hvor der har været udtrykt kritik af, hvorledes politi og anklagemyndighed efterfølgende har behandlet de indgivne klager.

En anden væsentlig indvending mod det eksisterende system har været, at det i en del sager har taget for lang tid at gennemføre den efterforskning, der efter det gældende system har været henlagt til statsadvokaterne. Særlig det Københavnske Politiklagnævn har haft anledning til at fremføre alvorlig kritik - betænkningen side 138.

Bestyrelsen noterer sig, at man modsat f.eks. Sverige og Norge har valgt, at det fortsat er statsadvokaterne, der i givet fald skal træffe beslutning om, hvorvidt der skal rejses straffesag mod polititjenestemænd.

Om den ordning, som udvalgets flertal foreslår, kan få kritikken til at forstumme, er ikke ganske sikkert. Det må i høj grad bero på, hvem man udpeger til at lede Politiklagemyndigheden, og om der kan knyttes det fornødne kvalificerede personale til at forestå efterforskningen, således at statsadvokaterne får et passende beslutningsgrundlag i forbindelse med evt. tiltalerejsning.

Ved at henlægge kontrolfunktionen til en central Politiklagemyndighed med et dertil hørende Politiklageråd, giver man afkald på den lokale indsigt, der i dag er i Politi-

klagenævnene. Det kommer i høj grad an på, hvorledes Politiklagerådet definerer sin opgave, om forslaget er en forbedring i forhold til de regionale Politiklagenævn.

Bestyrelsen kan tiltræde, at anmeldere skal have skriftlig underretning, hvis der ikke træffes afgørelse inden for et år - udkastets § 1020 f.

Bestyrelsen kan ligeledes tiltræde, at det bliver nemmere at behandle erstatningskrav, hvor nogen er afgået ved døden eller kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt, og at udgifterne til advokatbeskikkelse i sager, der er omfattet af § 1020 l, afholdes af statskassen.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 45/2009

Varetægtsfængsling frem til hovedforhandling uden sigtedes og forsvarers tilstedeværelse - Hjemvisning

Retsplejelovens § 764 og § 767

Byretten, der tidligere i grundlovsforhør havde varetægtsfængslet T, forlængede i et retsmøde, hvor ingen var tilsagt eller mødt, fængslingen frem til hovedforhandlingen. Afgørelsen blev kæret og af landsretten hjemvist med henvisning til RPL § 764.

ØL 17. afd. kære S-3270-08, 15/11 2008

T blev i grundlovsforhør den 18/10 2008 fængslet for overtrædelse af straffelovens § 191 og § 281, amfetamin og inddrivelse af narkogæld. Da han var tidligere straffet, blev han fængslet efter RPL § 762, stk. 1, nr. 2.

Retten bemærkede herom:

"Efter det oplyste om sigtedes forhold, er der grund til at frygte, at sigtede på fri fod vil begå lovovertrædelser af den forannævnte beskaffenhed i forhold 2. Retten har herved lagt vægt på det oplyste om, at der er tale om narkogæld, samt at sigtede tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet, og at sigtede har tilkendegivet overfor forurtede, at han ville opsøge denne på ny i anledning af gælden."

Retten afviste at fængsle efter stk. 1, nr. 3. Fristen blev fastsat til 14/11 2008. Dagen inden fristforlængelsen besluttede retten i et retsmøde, hvor ingen var tilsagt eller

mødt, at forlænge fristen frem til, at der var afsagt dom i sagen i forbindelse med hovedforhandlingen, der var berammet til den 20/11 2008, jfr. RPL § 762, stk. 2.

Da forsvareren modtog kendelsen, kærede han med påstand om, at kendelsen blev ophævet, og der blev afholdt retsmøde vedr. anklagemyndighedens begæring om fristforlængelse. Han bemærkede, at sigtelsen vedr. straffelovens § 191 var frafaldet. Tilbage var alene afpresning. Han fortsatte:

"Tiltalen er efter min opfattelse meget forskellig fra den sigtelse, der blev rejst under grundlovsforhøret, og efter min opfattelse blev min klient varetægtsfængslet især fordi, at han har en langvarig dom for tidligere narkokriminalitet.

Til støtte for den nedlagte påstand om, at rettens kendelse af 13. ds. skal ophæves, og at retsmødet vedrørende fristforlængelse skal afholdes gøres det gældende, at bestemmelsen i retsplejelovens § 767, stk. 2, må forudsætte, at grundlaget for varetægtsfængslingen er det samme grundlag, som der rejses tiltale for, at det ikke er situationen i nærværende sag, da det mest alvorlige punkt, overtrædelse af straffelovens § 191, er frafaldet.

Retten må således tage stilling til, om tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 281, nr. 1, i sig selv kan bære en varetægtsfængsling."

Landsretten bemærkede:

"Landsretten bemærker, at varetægtsfængslingen efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, den 18. oktober 2008 ifølge den afsagte kendelse skete på baggrund af sigtelsen i "forhold 2", der angik straffelovens § 281, stk. 1.

Det lægges til grund, at Bornholms Ret ved den påkærede kendelse fortsat fandt dette fængslingsgrundlag opfyldt.

Efter det oplyste i retsbogen for retsmødet den 13. november 2008 og det anførte af forsvareren i kæreskriftet finder landsretten at måtte lægge til grund, at forsvareren protesterede mod fortsat varetægtsfængsling og ikke var orienteret om retsmødet herom.

Idet landsretten finder, at adgangen til forlængelse af varetægtsfængsling, indtil der er afsagt dom i sagen efter retsplejelovens § 767, stk. 2, ikke indebærer, at bestemmelserne i retsplejelovens § 764 om afholdelse af retsmøde er fraveget i den foreliggende situation, ophæves den påkærede kendelse i overensstemmelse med forsvarerens på-

stand herom, således at sagen hjemvises til Bornholms Ret med henblik på afholdelse af retsmøde om fortsat varetægtsfængsling.

Landsretten har ikke fundet, at hjemvisningen indebærer, at tiltalte skal løslades.

T h i b e s t e m m e s:

Den påkærede kendelse ophæves og sagen hjemvises til Bornholms Ret med henblik på afholdelse af retsmøde om fortsat varetægtsfængsling."

Landsforeningens Meddelelse 46/2009

Procesbevilling - Udsættelse af fuldbyrdelse

Retsplejelovens § 932

Ved et møde i Højesteret den 25/11 2008, hvori bl.a. repræsentanter for anklagemyndigheden, Advokatrådets Strafferetsudvalg og Landsforeningens bestyrelse deltog, lovede en repræsentant for Advokatrådets Strafferetsudvalg at videregive nedenævnte til kollegerne via Landsforeningens Meddelelser:

Kopi af byrettens og landsrettens dom skal medsendes, når der søges om udsættelse af fuldbyrdelsen i forbindelse med ansøgning om procesbevilling. Højesteret kan ikke behandle anmodningen, førend dette materiale foreligger.

Landsforeningens Meddelelse 47/2009

Bedrageri - Sociale ydelser - Samfundstjeneste - Langvarig sagsbehandling

Straffelovens § 62, § 82 og § 279

A dømt for socialbedragerier hovedsagelig i 2005, men også en kortere periode i 2003, hvorved han bestemte socialforvaltningen til at udbetale i alt 201.000 kr. i kontanthjælp. I byretten med dissens idømt ubetinget fængsel i 4 måneder. Landsretten ændrede i overensstemmelse med retsformandens dissens i byretten straffen til betinget fængsel i 6 måneder på vilkår af 160 timer samfundstjeneste med henvisning til straffelovens § 82, nr. 13 og 14.

ØL 10. afd. a.s. S-2778-08, 26/11 2008

A født i 1962 var ved et anklageskrift af juni 2006 sammen med sin samlever, der blev frifundet efter anklagemyndighedens påstand, tiltalt for bedrageri, ved fra juni 2003 til august 2005 svingagtig at have undladt at oplyse socialforvaltningen om, at A i perioden fra januar 2005 til august 2005 drev selvstændig virksomhed, ligesom han i perioden juni - juli 2003 og juni - juli 2005 var i udlandet på længerevarende ferier uden at søge kommunens tilladelse, hvorved de bestemte socialforvaltningen til at udbetale i alt 201.357,78 kr. i kontanthjælp.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om frihedsstraf. A nægtede sig skyldig.

A var tidligere ved ankedom af november 2002 dømt for bedrageri, til dels forsøg, med en fællesstraf af fængsel i 10 måneder betinget af samfundstjeneste i 160 timer samt alkoholistbehandling.

Glostrup Ret fandt ved kendelse af 6/11 2006 A skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet. Fra præmisserne i dommen den 16/9 2008 citeres vedr. strafudmålingen:

"Ved strafudmålingen er domsmandsretten enige om, at straffelovens § 82, nr. 13 og 14 finder anvendelse. Navnlig henset til at der siden retsmødet den 6. november 2006, allerede i december 2006, er udarbejdet den til sagen nødvendige § 808-undersøgelse, men at retsmødet mod tiltalte først finder sted den 16. september 2008, og at dette ikke kan bebrejdes tiltalte.

En af rettens dommere, rettens formand, finder på denne baggrund, at tiltalte bør straffes med fængsel i 6 måneder, men at straffen bør gøres betinget med en prøvetid på 2 år på vilkår, at tiltalte ikke begår noget strafbart, at han undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen, at han i en længste tid på 1 år udfører samfundstjeneste i 160 timer, samt at han undergiver sig behandling mod misbrug af alkohol, såfremt tilsynsmyndigheden finder det fornødent.

To af rettens dommere finder derimod, at forholdet har en sådan karakter, at det uanset bestemmelserne i straffelovens § 82, nr. 13 og 14, der gøres ubetinget, men at straffen i stedet nedsættes til fængsel i 4 måneder.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet."

A skulle tilbagebetale beløbet til kommunen.

A ankede til frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod skærpele.

A oplyste supplerende, at han regnede med at påbegynde arbejde i en transportvirksomhed. Landsretten fandt af de grunde, der var anført af byretten, A skyldig efter anklageskriftet og fortsatte:

"Landsretten tiltræder, at der ved straffens fastsættelse som formildende omstændighed skal tages hensyn til den tid, der er medgået til sagens behandling, jf. straffelovens § 82, nr. 13 og 14.

Af de af byrettens mindretal anførte grunde tiltræder landsretten, at straffen fastsættes til fængsel i 6 måneder, der gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste som nedenfor bestemt."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 2 år med tilsyn, samfundstjeneste i 160 timer inden for en afviklingstid på 1 år og behandling mod misbrug af alkohol, såfremt tilsynsmyndigheden fandt det fornødent.

- oo0oo -

Det fremgik bl.a. af A's forklaring for byretten, gengivet i retsbogen, at han hævdede, modsat kommunens sagsbehandler, at denne havde været indforstået med ferierne i Pakistan. Grunden til, at han havde været registreret med virksomhed, var, at han havde fået et tilbud om at købe nogle mobiltelefoner billigt, hvis han var momsregistreret. Han købte dog aldrig de omhandlede mobiltelefoner. Han havde angiveligt ikke drevet anden form for selvstændig virksomhed.

Landsforeningens Meddelelse 48/2009

Narkotika - Heroin - Opbevaring

Straffelovens § 191

T på 27 år fundet skyldig i at have besiddet 229 g heroin med henblik på videresalg. Fængsel i 1 år og 9 måneder.

Københavns Byret SS 1-2551/2009, 2/2 2009

T på 27 år var - ud over et par mindre forhold af salg af hash under 20 g - i december 2007 tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191, ved i november 2008 i sin lejlighed med henblik på videreoverdragelse at have været i besiddelse af 229,6 g heroin.

T, der havde en tidligere betinget dom med udsat straffastsættelse for bl.a. lov om euforiserende stoffer fra februar 2008, erkendte sig skyldig.

Retten udmålte en fællesstraf af fængsel i 1 år og 9 måneder.

- oo0oo -

Det fremgik bl.a. af T's forklaring, der kun er gengivet i retsbogen, at T havde oparbejdet en spillegæld, der voksede med dummebøder. "De ville have, at han lavede et røveri. Det endte med, at der ville blive afskrevet 10.000 kr., hvis han opbevarede stoffet." Da politiet kom, havde han haft stoffet i en måned. Han havde ikke solgt af det.

Landsforeningens Meddelelse 49/2009

Vold - Medvirken - Betinget straf

Straffelovens § 23, § 56 og § 244

Fire 17-årige unge mænd var tiltalt for vold under en fest, som de havde skaffet sig adgang til. Retten dømte imidlertid kun 2 af dem, der hver havde tildelt F et knytnæveslag. De blev idømt hver 20 dages betinget fængsel, henset til, at volden havde haft et begrænset omfang, og at F ved sin vedvarende råben i et ikke uvæsentligt omfang havde provokeret de tiltalte. Hertil kom de tiltaltes gode personlige forhold og deres unge alder.

Retten i Glostrup, SS 56/2009, 3/2 2009

A - D, alle 17 år, var tiltalt for vold efter § 244, ved i november 2008 ca. kl. 01.40 på en adresse i forening at have tildelt F adskillige knytnæveslag i ansigtet.

Anklagemyndigheden påstod straf. De tiltalte nægtede sig skyldige. De var alle egnede til betinget dom eller samfundstjeneste.

Ud over de tiltalte og F blev en lang række vidner fra festen afhørt. Forklaringerne er ikke gengivet i dommen, men fremgår delvist af præmisserne nedenfor. Der var fremlagt en politiattest vedr. F, der bl.a. havde en diskret blodansamling under højre øje og en tværgående hudafskrabning over næseryggen.

Retten's begrundelse og resultat:

"Det lægges efter bevisførelsen til grund, at de tiltalte og vidnet V₁ gennem en af deres veninder fik formidlet adgang til den fest, som vidnet V₂ holdt på sin bopæl, at de kun havde været kort på stedet, før vidnet F, der ligeledes var gæst, forlangte, at de skulle forlade festen, at dette angiveligt skyldtes en episode dagen forinden mellem tiltalte 4 (D) og en anden festdeltager, vidnet V₃, på en bodega i Ballerup, at F, der var stærkt beruset, var meget højrøstet, at V₂ til sidst bad de tiltalte om at forlade stedet, hvilket de efterkom, at F med fagter viste dem vej ud af huset, mens han samtidig råbte, at de skulle forsvinde, at tiltalte 2 (B), tiltalte 3 (C), tiltalte 4 (D) gik ned mod vejen, mens tiltalte 1 (A) fortsat opholdt sig ved huset for at tage sine sko på, at F fortsatte med at råbe efter de tiltalte, at de tiltalte til sidst vendte om og gik tilbage mod huset, at der i mellemtiden var kommet flere festdeltagere ud fra huset, som stod sammen med F, og at der herefter opstod tumult mellem de tiltaltes "gruppe" og den anden "gruppe", hvor man skubbede til hinanden.

Vedrørende det videre hændelsesforløb finder retten navnlig at kunne lægge vægt på de af V₄ - V₆ afgivne vidneforklaringer, som fremstår troværdige, ligesom de pågældende havde indtaget alkohol i mere begrænset omfang. Navnlig efter de nævnte vidneforklaringer sammenholdt med politiattesten lægges det videre til grund, at tiltalte 2 (C) og tiltalte 4 (D) i hvert fald tildelte F hver et knytnæveslag i ansigtet med skader til følge som angivet i politiattesten. Når der henses til de forholdsvis begrænsede skader på F's person, findes det betænkeligt at statuere, at der er sket voldsudøvelse i videre omfang. Der er ikke holdepunkt for at antage, at F har slået eller forsøgt at slå de tiltalte.

Det lægges efter de afgivne vidneforklaringer videre til grund, at F ved sin fortsatte råben efter de tiltalte - efter at de var på vej væk fra huset - i et ikke uvæsentligt omfang har givet anledning til den efterfølgende tumult og voldsudøvelse. Det er ikke godtgjort, at voldsudøvelsen er sket efter forudgående aftale. Der lægges herved vægt på, at episoden forløb meget hurtigt, og det må antages, at der har været tale om spontane reaktioner fra de to tiltalte i forbindelse med skubberiet mellem grupperne.

På denne baggrund er det ikke efter bevisførelsen med den til domfældelse fornødne sikkerhed godtgjort, at tiltalte 1 (A) og tiltalte 3 (C) har gjort sig skyldige i vold, hvorfor disse tiltalte vil være at frifinde. De tiltalte 2 (B) og tiltalte 4 (D) findes derimod efter det ovenfor anførte skyldige i overtrædelse af straffelovens § 244.

Vedrørende tiltalte 2 (B) og tiltalte 4 (D) fastsættes straffen til fængsel i 20 dage, jf. straffelovens § 244.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis de tiltalte overholder den betingelse, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Retten har ved fastsættelsen af straffen lagt vægt på, at volden har haft et begrænset omfang, og at forurettede ved sin vedvarende råben i et ikke uvæsentligt omfang har provokeret de tiltalte. Endvidere er der lagt vægt på oplysningerne om de tiltaltes gode personlige forhold og deres unge alder."

Vilkårene omfattede 1 års prøvetid.

Landsforeningens Meddelelse 50/2009

Våbenloven - Hobbyknive

Våbenlovens § 10

T på 26 år dømt for i sin bil at have medbragt en enhandsbetjent hobbykniv. Fængsel i 7 dage. Ingen undskyldende omstændigheder.

VL 1. afd. a.s. S-2956-08, 3/2 2009

T på 26 år var tiltalt for overtrædelse af våbenlovens § 10 ved i august 2008 i sin bil at have medbragt en enhandsbetjent hobbykniv, der kunne fastlåses i udfoldet stilling.

I forhold 2 ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jfr. § 3 og 4, ved ikke at have efterkommet politiets anvisning om at forlade stedet.

Sagen blev behandlet som en tilståelsessag, og T blev idømt fængsel i 7 dage og en tillægsbøde på 1.000 kr.

T ankede nu med påstand om frifindelse i forhold 1 og i øvrigt formildelse. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse og påstod yderligere kniven konfiskeret.

T forklarede bl.a., at han var i lære som tømrer. Efter arbejde kørte han i sin privatbil, som han samme dag havde anvendt til arbejdsbil, til sine svigerforældre i Århus for at hjælpe til. Han havde værktøj med i bilen, bl.a. en skruemaskine, ligesom han var i arbejdstøj. I sidelommen på arbejdsbukserne havde han blyant, tommestok og den pgl. hobbykniv. Mens han kørte, generede værktøjet, og han tog det ud af lommen og gav det til hustruen, som lagde det på bilens gulv bag førersædet.

En politiassistent forklarede bl.a., at han blev kaldt ud til ulovlig knallertkørsel. Der var 50 personer samlet, og stemningen var negativ. Vidnet så T kommunikere med de anholdte i politibilen. Han blev flere gange anmodet om at forlade stedet og blev så

anholdt og underkastet en rutinemæssig ransagning. Man fandt i den forbindelse en kniv under førersædet.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Efter tiltaltes forklaring lægges det til grund, at han medbragte kniven i bilen, da han kørte til R, fordi han under et besøg hos sine svigerforældre netop havde fået at vide, at hans svoger dér var blevet anholdt af politiet. Uanset at det må lægges til grund, at kniven var et arbejdsredskab, som tiltalte til daglig benyttede i sin egenskab af tømrerlærling, tiltrædes på den baggrund, at han medbragte hobbykniven til R uden anerkendelsesværdigt formål, og at han derfor er anset for skyldig i overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget bag lov nr. 500 af 17. juni 2008, pkt. 4.2, fremgår, at det forudsættes, at der i førstegangstilfælde af overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1, "som altovervejende hovedregel fastsættes en kort, ubetinget frihedsstraf på 7 dages fængsel." Samme sted anføres endvidere blandt andet.

" ...

Hvis der foreligger særlig formildende omstændigheder, kan der - både for lovovertrædere over og under 18 år - i førstegangstilfælde idømmes bøde i stedet for fængsel. Der kan således forekomme tilfælde, hvor en frihedsstraf i førstegangstilfælde vil forekomme urimelig henset til de omstændigheder, hvorunder kniven har været medbragt.

Særlig formildende omstændigheder kan navnlig tænkes at foreligge i tilfælde, hvor en person oprindeligt har haft et anerkendelsesværdigt formål (i våbenlovens forstand) med at bære eller besidde kniv på offentligt tilgængeligt sted, men på grund af f.eks. et svinkeærinde eller en forglemmelse efterfølgende er kommet i en situation, hvor det ikke (længere) er lovligt at bære eller besidde den pågældende kniv.

Der kan således efter omstændigheder foreligge særlig formildende omstændigheder, hvis der f.eks. er tale om en person, som efter en arbejdsdag, fisketur, spejdetur eller lignende, hvor vedkommende lovligt har båret eller været i besiddelse af en kniv, foretager et restaurationsbesøg med kniven i lommen eller tasken i stedet for at tage direkte hjem og dermed overtræder forbuddet i våbenlovens § 4, stk. 1.

Hvis en person bærer kniv på steder eller under omstændigheder, hvor der er en nærliggende risiko for, at der kan opstå tilspidsede situationer af potentiel voldelig karakter - f.eks. i værtshusmiljøer i aften- eller nattetimerne - vil der dog kun sjældent fore-

ligge særlig formildende omstændigheder, uanset om den pågældende person tidligere på dagen har haft et anerkendelsesværdigt formål med at bære kniven.
..."

Tiltalte må have indset, at der - når han tog ud til en anholdelse af sin svoger - var en nærliggende risiko for, at der kunne opstå en tilspidset situation. Det lægges endvidere til grund, at tiltalte flere gange ikke efterkom politiets anvisning om at forlade stedet, inden kniven blev fundet. Landsretten finder herefter, at der ikke foreligger særligt formildende omstændigheder som anført i loven.

Landsretten stadfæster derfor byrettens strafudmåling. Efter forholdets karakter er der ikke grundlag for at gøre fængselsstraffen betinget.

Anklagemyndighedens konfiskationspåstand tages til følge som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 3.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den tilføjelse, at der hos tiltalte konfiskeres en hobbykniv."

Landsforeningens Meddelelse 51/2009

Våbenloven - Knive - Ubetinget straf

Våbenlovens § 10

Pige på 20 år idømt 7 dages ubetinget fængsel i landsretten for at have haft en enhåndsbetjent springkniv med bladlængde på 8 cm med på gaden. Dissens for at stadfæste byrettens betingede dom.

ØL 15. afd. a.s. nr. S-421-09, 3/4 2009

K på 20 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af våbenlovens § 10, ved i juli 2008 om natten på Torvegade i København at have båret en enhåndsbetjent springkniv med en bladlængde på 8 cm.

I forhold 2 lov om euforiserende stoffer, ved på samme tid og sted at have været i besiddelse af 1 g hash til eget brug.

K var ustraffet. Forklaring om forholdene fremgår ikke af dommen. Om de personlige forhold var oplyst, at hun var i aktivering i et jobcenter.

Byretten idømte en betinget straf af fængsel i 7 dage med en prøvetid på 1 år, idet retten lagde vægt på, at K kortvarigt holdt kniven for en ven.

Anklagemyndigheden ankede med påstand om skærpelse, navnlig således at straffen blev gjort ubetinget. K påstod stadfæstelse.

Resten er citat af landsrettens dom:

"Tiltalte har i landsretten givet forklaring om sine personlige forhold og har forklaret, at hun fortsat bor hjemme hos sin mor. I folkeskolen fik hun ikke nogen afsluttende eksamen, men efter nogle job som kontorassistent og i Netto går hun nu til undervisning gennem jobcentret. Hun har ikke noget misbrug af stoffer eller alkohol. Det var en ven, som hun den pågældende nat holdt kniven for.

Straffen på fængsel i 7 dage findes passende udmålt.

1 dommer udtaler:

Under hensyn til den tilfældighedsprægede baggrund for tiltaltes enkeltstående og kortvarige besiddelse af kniven sammenholdt med hendes alder og gode personlige forhold, herunder at hun hidtil er ustraffet, tiltrædes det, at straffen under disse omstændigheder er gjort betinget som sket.

5 dommere udtaler:

Efter forarbejderne til lov nr. 500 af 17. juni 2008 skal der som altovervejende hovedregel udmåles en ubetinget frihedsstraf på fængsel i 7 dage for lovovertrædelser som den foreliggende. Det af byretten anførte og de i øvrigt foreliggende omstændigheder findes ikke at kunne føre til et andet resultat. Vi stemmer derfor for, at straffen gøres ubetinget.

Der afsiges på dette punkt dom efter stemmeflertallet, således at straffen på fængsel i 7 dage gøres ubetinget.

I øvrigt stadfæstes dommen."

Vold, grov - Betinget straf

Straffelovens § 56 og § 245

Den 62-årige T dømt for i en kiosk at have slået en anden kunde A med en fyldt flaske eller en knyttet hånd, hvorved A pådrog sig bl.a. en flænge over venstre øjenbryn og fik slået en flig af en tand. 60 dage betinget fængsel under hensyn til T's personlige forhold samt den omstændighed, at A tog fat i T's skulder umiddelbart forinden.

Københavns Byret SS 1-21572/2008, 12/2 2009

T på 62 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 245, ved i september 2008 i en kiosk på Hovedbanegården at have tildelt A et slag i ansigtet med en fyldt flaske eller en knyttet hånd, hvorved A pådrog sig en flænge over venstre øjenbryn og en blodansamling på underlæben, ligesom han fik slået en flig af en tand.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om fængselsstraf.

T påstod frifindelse, subsidiært forholdet henført under § 244. Han forklarede bl.a., at han havde købt en flaske Martini. Mens han læste på etiketten, blev han skubbet ind i vinreolen. Da han stillede sig for at betale, gik en person frem og tilbage, og T fik opfattelsen af, at personen var ude på at begå lommetyveri. Han spurgte personen, om han stod i kø. Personen svarede ikke, men greb fat i T's halskæde og tøj og slog ud efter T og sparkede, så han faldt ind i en reol, der væltede. T opgav sit navn til ekspedienten. T havde ikke slået personen.

A forklarede bl.a., at han stod i kø i kiosken. T kom ind og skubbede til alle. A fik det indtryk, at T var påvirket. På et tidspunkt vendte A sig om, lagde en hånd på T's skulder og sagde: "Så slapper vi lidt af." T slog herefter A i ansigtet med højre hånd. T holdt en flaske i samme hånd. T faldt og tabte flasken, der gik i stykker. A havde intet erstatningskrav. A bekræftede, at der havde været en ordveksling med T om at stå i kø. Han nægtede at have haft fat i T's halskæde eller tøj eller at have slået ud efter T. Han var ikke klar over, om han blev ramt af flasken eller T's hånd.

A's kone forklarede bl.a., at T skubbede til hende. Da hun og vidnet stillede sig op i køen, kom T hen og ville frem. A holdt T tilbage ved at sætte sin hånd på hans skulder. A sagde til T, at han skulle tage det med ro. T reagerede voldsomt. Pludselig var A blevet slået. Vidnet så ikke T slå A. T havde en flaske i sin højre hånd. Flasken var hel, efter at T evt. havde slået vidnets mand.

Ekspedienten E havde kun hørt en flaske blive smadret. Butikschefen bad E gå efter T. De stod og snakkede, mens de ventede på politiet. T virkede ikke påvirket. Vidnet fik T's cpr. nr. T gik, fordi han skulle nå et tog. T ventede i forretningen i ca. 3 minutter, inden han gik.

Der var fremlagt en skadesjournal om flængen over øjenbrynet, blodudtrædning på overlæben og fligen af tanden.

T var egnet til betinget dom og samfundstjeneste.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Efter vidnet A's forklaring sammenholdt med de konstaterede skader og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til 60 dages fængsel, jf. straffelovens § 245.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på praksis.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes personlige forhold samt den omstændighed, at forurettede tager fat i tiltaltes skulder umiddelbart inden tiltalte tildeler forurettede et slag."

Betingelserne omfattede en prøvetid på 1 år.

Landsforeningens Meddelelse 53/2009

Røveri, butiks- - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62 og § 288

Butiksrøveri efter § 288, stk. 1, nr. 2, takseret til fængsel i 3 måneder betinget af samfundstjeneste i 60 timer og vilkår om alkoholistbehandling.

Retten på Frederiksberg SS 1-6975/2008, 17/2 2009

T på 40 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, jfr. § 21, ved i april 2008 ud for en brugs med vold at have forsøgt at bringe stjalne ting i sikkerhed, idet han, da sikkerhedsvagt M standsede ham på vej ud af butikken, hvor T hav-

de stjålet varer for 3.814 kr., tildelte M et knytnæveslag i ansigtet og forsøgte at undløbe, hvilket imidlertid mislykkedes, da M fik standset ham.

Der var påstand om fængselsstraf. T erkendte tyveri af 3-4 flasker vin, men nægtede sig skyldig i forsøg på røveri.

Han var tidligere straffet, bl.a. for vold efter § 244 i 2005 med betinget fængsel i 40 dage og senest en bøde i 2008 for tyveri.

Der var fremlagt lægeattest vedr. M bl.a. om rødmen på overlæben og rødme, hævelse og hudafskrabning på venstre underben.

Retten bemærkede:

"Efter vidneforklaringen fra M og de øvrige oplysninger i sagen findes det bevist, at tiltalte stjal varer for 3.814,25 kr. inde i butikken og umiddelbart derefter, mens han stadig havde de stjalne varer på sig eller ved siden af sig, tildelte vagtmanden et knytnæveslag i ansigtet. Under disse omstændigheder finder retten, at den udøvede vold må anses som et middel til at have forsøgt at bringe det stjalne i sikkerhed. Efter det anførte er tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 288, stk. 1, jfr. § 21.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes personlige forhold, og at røveriet ikke var planlagt, men skete efter en pludselig indskydelse i alkoholpåvirket tilstand og med meget ringe skade på vagtmanden.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 60 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63."

Til samfundstjenesten var bl.a. knyttet vilkår om at undergive sig behandling mod misbrug af alkohol efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse.

- oo0oo -

T blev fremstillet i grundlovsforhør efter anholdelsen, men blev løsladt, jfr. Lf.Medd. 60/2008 B. Afgørelsen herom er i overensstemmelse med praksis, se bl.a. Lf.Medd. 97/2003, 101/2005 og 84/2007.

Konfiskation - Erstatning for uberettiget varetægt - Modregning

Straffelovens § 75

10 måneder efter, at T efter sin tilståelse ved endelig dom blev dømt for tyveri af 100.000 kr. i kontanter, ville Statsadvokaten i forbindelse med udbetaling af et større erstatningsbeløb i forbindelse med en kuldsejlet sag om terrorisme konfiskere beløbet og modregne i erstatningen. Både by- og landsret fandt, at anklagemyndigheden var afskåret fra at anlægge ny sag med påstand om konfiskation.

ØL 20. afd. a.s. S-2538-08, 19/2 2009

T blev i februar 2007 efter sin tilståelse dømt for tyveri af 100.000 kr. med fængsel i 4 måneder og konfiskation af en mobiltelefon, men de juridiske dommere bestemte, at der skulle finde en ny domsforhandling sted vedr. tiltalen for forsøg på terrorisme, straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, jfr. § 21.

Fem måneder efter besluttede Rigsadvokaten at opgive påtale for terrrorsagen. T fremsatte herefter krav om erstatning.

To måneder efter indsendelse af erstatningskravet meddelte Statsadvokaten telefonisk T's forsvarer, at det var en fejl, at man ikke under straffesagen havde nedlagt påstand om konfiskation af udbyttet af det erkendte tyveri. T afviste at give samtykke til udenretlig konfiskation, hvorefter Statsadvokaten lidt under to måneder efter udbetalte en del af den krævede erstatning med 601.030 kr., men samtidig foretog Statsadvokaten beslaglæggelse af 100.000 kr., der modregnedes i det imødekomne erstatningsbeløb. Herefter rejste Statsadvokaten tiltale med påstand om konfiskation af beløbet. Rigsadvokaten tilkendte efterfølgende yderligere 243.000 kr. i erstatning for tort.

Byrettens begrundelse og resultat:

"Det følger af retsplejelovens § 684, stk. 1, nr. 3, at der kan anlægges selvstændig konfiskationssag uden påstand om straf.

Det er dog i den retsvidenskabelige teori anført, at retskrafts- og påtalebegrænsnings-synspunkter efter omstændighederne kan begrænse adgangen til at anlægge selvstændig konfiskationssag mod domfældte efter straffesagens afslutning. Således anfører Hurwitz i "Den danske Strafferetspleje" (3. udgave, s. 56): "Herom bemærkes, at anklagemyndigheden, når straffesag rejses, i almindelighed kan og bør udtømme sin

procedure i anledning af det strafbare forhold, og at dens undladelse af at nedlægge en efter omstændighederne indiceret konfiskationspåstand derfor som regel må betragtes som et afkald i så henseende, cfr. dog herimod U.1949, side 220 Ø". Også af de senere års landsretspraksis, herunder U.1996.463 Ø og U.2004.2022/1 Ø, synes forudsætningsvis at fremgå, at adgangen til at anlægge konfiskationssag mod domfældte efter straffesagens afslutning ikke er ubegrænset.

Konfiskation af udbytte efter straffelovens § 75, stk. 1, er ikke en lovbestemt følge, og det er i praksis ikke ualmindeligt, at der ikke nedlægges konfiskationspåstand under en sag om retsforfølgning for et strafbart forhold, selv om gerningsmanden har opnået en berigelse ved forholdet.

Kravet om konfiskation er først gjort gældende over for tiltalte den 22. oktober 2007, mere end 8 måneder efter domfældelsen den 15. februar 2007 og 3 måneder efter Rigsadvokatens påtaleopgivelse. Der ses ikke at være fremkommet nye oplysninger i sagen eller i øvrigt at foreligge forhold, der kan begrunde den sene fremsættelse af kravet. Der er ikke angivet omstændigheder, der før den 22. oktober 2007 kunne give tiltalte anledning til at antage, at der senere ville blive rejst krav om konfiskation af udbyttet fra tyveriet. Der var under straffesagen påstand om genstandskonfiskation efter straffelovens § 75, stk. 2, hvilket var egnet til at bibringe tiltalte det indtryk, at anklagemyndigheden havde taget stilling til konfiskationsspørgsmålet. Den af anklagemyndigheden påberåbte fejl fremstår ikke som åbenbar.

På den baggrund findes reglerne om bindende påtalebegrænsning og princippet om straffedommes endelighed at måtte føre til, at anklagemyndigheden ikke nu kan rejse kravet, hvorfor anklagemyndighedens påstand ikke tages til følge.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T frifindes for kravet om konfiskation."

Anklagemyndigheden ankede til landsretten med påstand om konfiskation af de 100.000 kr. T påstod stadfæstelse.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Ti måneder efter at T i overensstemmelse med sin forklaring ved endelig dom blev dømt for tyveri af 100.000 kr. i kontanter fra en ikke nærmere oplyst adresse i København, har Statsadvokaten i forbindelse med sin opgørelse af erstatningen til T for uberettiget frihedsberøvelse m.v. foretaget beslaglæggelse af 100.000 kr. af erstatnin-

gen og herefter rejst særskilt sag om konfiskation af det beslaglagte beløb svarende til T's udbytte ved tyveriforholdet.

Under disse omstændigheder finder fem af rettens medlemmer, at anklagemyndigheden er afskåret fra at anlægge ny sag med påstand om konfiskation, mens et af rettens medlemmer finder, at anklagemyndigheden ikke er afskåret herfra.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Landsretten stadfæster derfor dommen."

Landsforeningens Meddelelse 55/2009

Færdselsloven - Generhvervelse af kørekort

Færdselslovens § 132

T var påbegyndt, men havde afbrudt alkoholistbehandling i en periode. De tidsmæssige betingelser for generhvervelse af førerretten var imidlertid opfyldt, og hensynet til T's personlige forhold talte også for generhvervelse, hvilket blev resultatet.

Retten på Frederiksberg, SS 1-5584/2008, 2/3 2009

T på 28 år mistede i januar 2005 kørekortet i 5 år fra september 2005 at regne på grund af spirituskørsel.

Han ansøgte om generhvervelse i februar 2008, da han som tømrer havde brug for at have kørekort.

Han oplyste bl.a.:

"Han flyttede til Sjælland for at komme væk fra omgangskredsen. Han fik antabus. Han startede på behandlingen på ny på Frederiksberg Hospital. Han fik at vide fra Kriminalforsorgen i Ikast, at han ville modtage et brev, når han flyttede til Frederiksberg. I den måned omkring flytningen modtog han ikke antabus. Så genoptog han behandlingen den 1. august 2005. De første 2 måneder foregik på Amager Hospital med indtagelse af antabus. De 2 gange om ugen, han mødte på Frederiksberg Hospital fra den 1. oktober 2005 skulle han kun puste i alkometret. Han mener, at behandlingen har virket. Han har ikke noget alkoholproblem mere. Han fik først at vide, at der manglede 4 måneder, efter at han havde søgt om generhvervelse den 1. februar 2008. Herefter mødte han den 22. august 2008 for at fuldføre behandlingen. Han har

herefter gået til behandling siden da og går fortsat til behandling 2 gange ugentligt mandag og torsdag. Han har ikke taget antabus siden behandlingen på Amager Hospital i perioden august og september 2005."

Anklagemyndigheden, der havde indbragt sagen i august 2008, protesterede mod generhvervelsen.

"Rettenns begrundelse og afgørelse

Retten finder, at de tidsmæssige betingelser for generhvervelse af førerretten er opfyldt, uanset at behandlingen har været afbrudt, dels i juli 2005, dels i perioden fra 16. januar 2006 til 22. august 2008, hvor han genoptog behandlingen på Frederiksberg Hospital. Retten finder ikke at kunne afvise domfældtes forklaring om, at han modtog en forkert besked fra hospitalet, da han i januar 2006 afbrød behandlingen. Hertil kommer, at politiet efter det oplyste, på forsvarerens anmodning, erklærede sig indforstået med, at sagen kunne omberammes fra 17. oktober 2008 til 9. februar 2009, hvor et-års kravet ville være opfyldt.

Herefter og under hensyn til oplysningerne om domfældtes personlige forhold finder retten, at betingelserne for gengivelse i medfør af § 3, stk. 4 i lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven, som ændret ved lov nr. 543 af 8. juni 2006 om ændring af lov om ændring af færdselsloven er opfyldte, hvorfor

bestemmes:

Det tillades T at generhverve retten til at føre motordrevet køretøj."

Landsforeningens Meddelelse 56/2009

Narkotika - Kurér - Strafnedsættelse

Straffelovens § 82 og § 191

Den nigerianske K indsmuglede 517 g narkotika indvortes, heraf 199 g heroin og 318 g kokain. Straffet med fængsel i 3 år under hensyn til K's personlige forhold, herunder at det ikke kunne udelukkes, at bagmændene havde udnyttet K's økonomiske vanskeligheder, jfr. straffelovens § 82, stk. 1, nr. 6.

Københavns Byret SS 1-5238/2009, 18/3 2009

K på 24 år fra Nigeria var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, ved i januar 2009 i Københavns Lufthavn med henblik på overdragelse at have indført 53 ampuller indeholdende 517 g narkotika, heraf 199 g heroin og 318 g kokain, fra Holland til Danmark.

Der var påstand om frihedsstraf, konfiskation og udvisning.

K påstod frifindelse, idet hun hverken kendte mængde eller indhold af det transporterede. Der var hverken protest mod konfiskation eller udvisning (modsat hvad der er anført i dommen, ER).

K, der var ustraffet, forklarede bl.a., at hun oprindelig kom fra Nigeria, men havde boet i Spanien siden 2005 med arbejds- og opholdstilladelse. Hun havde en datter på 1 år. I oktober 2008 mistede hun sit job, og på et tidspunkt havde hun ikke penge til huslejen. En veninde, som hun spurgte om penge, satte hende i forbindelse med en person i Amsterdam. Først efter at være rejst til Amsterdam fik hun at vide, at hun skulle sluge nogle ampuller og rejse videre til Sverige. Hun vidste ikke, hvad hun gjorde, og om det var ulovligt. Datteren havde hun efterladt hos en ven i Spanien.

Retten fandt det uden for enhver rimelig tvivl bevist, at K havde været klar over, at det var narkotika, hun indførte, og fandt hende skyldig i overensstemmelse med tiltalen. Straffen blev udmålt til fængsel i 3 år. Retten lagde vægt på mængden af heroin og kokain, men tilføjede:

"Retten har dog også som en formildende omstændighed taget hensyn til tiltaltes personlige forhold, herunder at det ikke kan udelukkes, at bagmændene har udnyttet tiltaltes økonomiske vanskeligheder til at foretage den strafbare handling, jf. herved straffelovens § 82, stk. 1, nr. 6."

Der skete konfiskation og udvisning for bestandig.

Landsforeningens Meddelelse 57/2009

Spritkørsel - Betinget straf - Langvarig sagsbehandling

Færdselslovens § 53, straffelovens § 56 og § 82

T havde kørt spritkørsel med en promille på mindst 1.78 i 2006. Han havde en tidligere betinget spritdom fra 2000. Byretten idømte i 2008 fængsel i 10 dage og 5 års frakendelse. Landsretten lagde vægt på, at anklageskriftet havde ligget 2 år i byret-

ten, og gjorde straffen betinget med bl.a. alkoholvilkår samt vilkår om psykiatrisk behandling.

ØL 15. afd. a.s. S-94-09, 27/3 2009

T på 50 år var tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 53 ved i juli 2006 at have ført personbil med en promille på mindst 1.78.

Anklageskriftet var modtaget i retten i oktober 2006. Anklagemyndigheden påstod frihedsstraf og ubetinget frakendelse.

T nægtede sig skyldig. Han kunne ikke huske, hvad der skete den pgl. dag. Han led af depression på grund af arbejds- og familiemæssige problemer. Han havde tidligere undergivet sig alkoholistbehandling, men måtte efter aftale med lægen afbryde denne behandling på grund af bivirkninger fra den øvrige medicin. Han var nu under alkoholistbehandling igen.

Det fremgik af promilleerklæringen, at der var afvigelser mellem prøvens navn og blankettens. Men T var på stedet testet med alkometer til en promille på 2.02.

T var tidligere straffet senest ved dom af december 2000 for spirituskørsel med 14 dage betinget af samfundstjeneste i 30 timer samt frakendelse i 2½ år fra august 2000.

Byretten konstaterede, at det ikke af erklæringen fremgik, hvori afvigelsen bestod. Men alkometerprøven understøttede den målte blodprøve. T blev fundet skyldig efter anklageskriftet.

Straffen blev fastsat til fængsel i 10 dage, idet der blev lagt vægt på den tidligere dom. Retten bemærkede:

"Ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 blev indført nye regler for gentagelsesvirkningens tidsmæssige udstrækning. Reglerne indebærer blandt andet, at gentagelsesvirkningen for både straf og frakendelse ophører, når der er forløbet 5 år fra udløbet af frakendelsestiden, jf. U2007.1131Ø. Der er derfor tale om andengangstilfælde af spirituskørsel i nærværende sag. Ifølge forarbejderne til loven kan der højst idømmes én betinget fængselsstraf inden for en doms gentagelsesperiode."

Førerretten blev frakendt i 5 år. Dommen blev afsagt den 18/12 2008 i Glostrup.

T ankede til frifindelse, subsidiært formildelse, således at fængselsstraffen blev gjort betinget. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

T kunne fortsat ikke huske den pågældende dag - heller ikke afhøringen hos politiet. Han havde fortsat et alkoholproblem, dog ikke så markant som på det pågældende tidspunkt. Han var i behandling med antabus.

Landsretten udtalte:

"Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen og som understøttes af det faktum, at tiltaltes personnummer og adresse er korrekt gengivet på blanketten til indsendelse af blodprøve til alkoholbestemmelse, skyldig efter anklageskriftet.

Fængselsstraffen og førerretsfrakendelsen findes passende udmålt.

Det fremgår af sagen, at anklageskriftet blev modtaget i byretten den 13. oktober 2006, og første retsmøde blev afholdt den 31. oktober 2008. Baggrunden for dette tidsforløb er ikke nærmere oplyst, men beror efter det oplyste ikke på tiltaltes forhold.

Henset til den tid, der er forløbet, fra sagen blev indbragt for retten til dom blev afsagt, samt til sagens forholdsvis ukomplicerede karakter, finder landsretten undtagelsesvis grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår som nedenfor bestemt.

I øvrigt stadfæstes dommen."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 2 år, 1 års tilsyn med alkoholistbehandling og psykiatrisk behandling efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse.

Landsforeningens Meddelelse 58/2009

Vold, grov - Samfundstjeneste - Konens nye kæreste

Straffelovens § 62 og § 245

T på 35 år dømt for grov vold, herunder flere spark mod A's ansigt, mens denne lå ned. Fængsel i 60 dage betinget af samfundstjeneste i 120 timer. Retten lagde vægt på T's personlige forhold, og at volden var begået mod den fraseparerede hustrus kæreste.

Københavns Byret SS 1-3017/2009, 31/3 2009

T på 35 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 245 ved i januar 2009 om natten på gaden nær T's bopæl at have tildelt A et knytnæveslag i ansigtet, hvorefter T greb fat i A's overkrop, trak hans hoved ned mod sit knæ og førte knæet op i A's ansigt med den følge, at A faldt om, samt efterfølgende at have tildelt A, der lå ned, flere spark i hovedet og på overkroppen, hvorved A pådrog sig et muligt brud på et ribben i venstre side samt adskillige blodudtrædninger, hævelser og hudafskrabninger i ansigtet, hovedet, på brystkassen og på ryggen.

I forhold 2 var T tiltalt for hærværk af A's bil (men blev frifundet herfor, da det blev oplyst, at A's bil var blevet holdende ca. 20 timer efter episoden).

T, der var straffet for hærværk med en bøde i 2008, forklarede bl.a., at han tidligere på aftenen havde været på A's adresse for at aflevere et brev til ekskonen K, fra hvem han var blevet separeret i august/september 2008. Senere indfandt K sig ved T's bopæl og bankede på ruden. Han så, at A stod på den anden side af vejen. T, der havde drukket meget, gik over og gav A en lussing. Derefter hoppede K op på ryggen af T, og klappen gik ned for ham. Han huskede, at han sparkede A to gange på kroppen.

Efter separationen fra K fik han en depression. Han forsøgte at begå selvmord, og i en periode drak han alt for meget. Brevet, han afleverede til K den pågældende aften, var noget personligt mellem ham og K. Han havde ikke brug for at se A den pågældende aften. Han havde fået konstateret klamydia, hvilket han følte sig forpligtet til at meddele K af hensyn til hende selv.

A forklarede bl.a., at han havde fået ubehagelige beskeder fra T på Facebook. T havde tidligere på aftenen smidt en seddel ind til K, der valgte at opsøge T, og de besluttede, at A skulle tage med. Hun gik ind til T, og lidt efter kom de ud sammen. T rakte hånden frem mod A og sagde hej. Herefter blev A overfaldet som beskrevet i anklageskriftet.

Der var fremlagt en lægeattest om bl.a. hudafskrabninger i ansigtet. Direkte og indirekte ømhed ved 10. og 11. ribben. Samme sted fornemmedes konturspring. Muligt knoglebrud af 10. ribben. Ingen tegn til punkteret lunge. Udlevering af smertestillende medicin.

T var egnet til samfundstjeneste.

Retten fandt T skyldig i overensstemmelse med tiltalen i forhold 1. Straffen blev fastsat til fængsel i 60 dage. Retten bemærkede:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på omfanget af den udøvede vold.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes personlige forhold og at forholdet er begået mod den fraseparerede hustrus kæreste.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 120 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 2 år og en afviklingstid på 1½ år, og at T undergav sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling og behandling for misbrug af euforiserende stoffer efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse.

Landsforeningens Meddelelse 59/2009

Forsvarere - God advokatskik - Menneskerettigheder - Interessekonflikt - Det bliver i familien

Retsplejelovens § 734, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 6

I en sag om væbnet bankrøveri, hvor én tilstod (men politiet vist ikke troede helt på tilståelsen), og to nægtede, fremsatte dommeren den 12/3 2009 en henstilling om overvejelse af eventuel interessekonflikt til tre forsvarere, der var i familie og drev forretning sammen. Da det ikke førte til noget, blev der senere afsagt kendelse herom.

Retten på Frederiksberg SS 2-1891/2009, 31/3 2009

Først dommerens bemærkninger ved fristforlængelsen den 12/3 2009:

"Dommeren anmodede anklagemyndigheden og advokat U om at meddele retten, hvorvidt der findes at være modstridende interesser mellem arrestanterne A, B og C, der også er sigtet i sagen. Retten opfordrede advokat U til i bekræftende fald sammen med advokat L og K selv at overveje, hvorvidt deres familieforhold og den omstændighed, at de driver advokatvirksomhed sammen er foreneligt med, at de repræsenterer de 3 nævnte sigtede i sagen."

- oo0oo -

K var henholdsvis søn af U og stedsøn til L. Sagen omfattede 6 unge mennesker.

Siden blev der afsagt kendelse den 31/3 2009:

"Der er ved anklageskrift af 18. marts 2009 rejst tiltale mod B og A i forening for bl.a. 3 forhold af røveri, herunder 1 forhold i forening med tiltalte C. Advokaterne K,

U og L er efter de tiltaltes eller deres værgers ønsker beskikket som forsvarere for de pågældende. Efter sagens karakter og anklagemyndighedens udtalelse af 24. marts 2009 findes der at foreligge modstridende interesser mellem de tiltalte, jf. retsplejelovens § 734, stk. 2.

Retten finder, at retsplejemæssige hensyn taler afgørende mod, at forsvaret for de tiltalte - uanset de tiltaltes egne ønsker - varetages af advokater, der driver advokatvirksomhed sammen, og som derudover er nært familiemæssigt forbundne. Beskikkelsen af advokaterne U og L, som er blevet beskikkede senest, tilbagekaldes herefter, jf. princippet i retsplejelovens § 734, stk. 2. Bestemmelsen i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 6, stk. 3 litra C fører under de foreliggende omstændigheder ikke til et andet resultat.

Thi bestemmes:

Beskikkelsen af advokat U og advokat L tilbagekaldes. Sagen udsat til den 8. april 2009 på ny forsvarerbeskikkelse."

Landsforeningens Meddelelse 60/2009

Vold - Peberspray - Betinget straf

Straffelovens § 82 og § 244

T blev dømt efter § 244 for at have sprayet to personer i ansigtet. For dette og overtrædelse af våbenloven blev han idømt 30 dages fængsel betinget, idet retten lagde til grund, at T havde befundet sig i en situation, der grænsede op til at være omfattet af en straffrihedsgrund, jfr. straffelovens § 82, nr. 3.

Retten på Frederiksberg SS 2-6529/2008, 16/10 2008

T på 19 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 244 ved i august 2008 på gaden at have sprayet peberspray i ansigterne på A og B.

I forhold 2 overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 14 ved at have besiddet den pågældende peberspray. Der var påstand om fængselsstraf.

T erkendte forhold 2, men påstod nødværge i forhold 1, straffelovens § 13, stk. 1, subsidiært stk. 2.

Der var fremlagt lægeattest om symptomer i øjnene hos A og B, der kunne stamme fra peberspray. T frembød efter politiets besigtigelse ikke tegn på skader eller rødmen 4-5 timer efter episoden.

Resten er citat af byrettens dom:

"Forhold 1

Tiltalte har erkendt, at han efter forudgående kort ordveksling med vidnet A, der havde påtalt tiltaltes kørsel, sprøjtede A og umiddelbart efter B i ansigtet med en peberspray, som han havde medbragt. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at A efter ordvekslingen med tiltalte stillede sin knallert og gik frem mod tiltalte, der stod med sin cykel. Der er ikke grundlag for at fastslå, at A herefter tildelte tiltalte slag som påstået af tiltalte. Derimod finder retten - efter vidnet V's forklaring - at kunne lægge til grund, at A skubbede tiltalte, hvorefter tiltalte fremtog den medbragte peberspray og uden varsel sprøjtede A i ansigtet. Selvom tiltalte forinden var blevet skubbet, og selv om tiltalte har haft grund til at opfatte A som hidsig og truende, da denne gik frem mod ham, finder retten ikke, at tiltalte har befundet sig i en situation, hvor brug af den ulovligt medbragte peberspray har været nødvendig for at modstå eller afværge noget påbegyndt eller overhængende uretmæssigt angreb. Tiltalte findes således ikke at have handlet i lovligt nødværge, jf. straffelovens § 13, stk. 1, og forholdet findes heller ikke omfattet af straffelovens § 13, stk. 2.

Tiltalte har erkendt, at han efterfølgende sprøjtede B i ansigtet med pebersprayen, idet han opfattede pågældende som truende. Retten finder heller ikke, at der er grundlag for at fastslå, at dette forhold er straffrit i medfør af straffelovens § 13, stk. 1, eller stk. 2. Tiltalte er herefter skyldig i tiltalen.

Forhold 2

Ved tiltaltes erkendelse og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 244 og våbenbekendtgørelsens § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, nr. 10.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte - selv om forholdet ikke er straffrit - har befundet sig i en situation, der grænser op til at være omfattet af en straffrihedsgrund, jf. straffelovens § 82, nr. 3.

Herefter og efter oplysningerne om tiltaltes gode personlige forhold bestemmes det, at straffen ikke skal fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2."

Betingelserne omfattede en prøvetid på 1 år.

Landsforeningens Meddelelse 61/2009

Narkotika - Langvarig sagsbehandling - Betinget straf

Straffelovens § 56 og § 82, lov om euforiserende stoffer § 3

T på 26 år dømt for i 2005 at have solgt 0,88 g kokain. Trods en tidligere afgørelse blev straffen på 30 dage gjort betinget med henvisning til straffelovens § 82, nr. 13 og 14.

Københavns Byret SS 4-18120/2008, 24/4 2009

T på 26 år var tiltalt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer ved i maj 2005 i Istedgade-kvarteret at have besiddet 1,1 g hash til eget brug samt for 500 kr. at have solgt 0,88 g kokain til K, hvis sag var afgjort med bødeforlæg.

Der var påstand om fængselsstraf.

T erkendte besiddelsen af hashen, men nægtede salg af kokain. Han var i 2002 for lov om euforiserende stoffer straffet med betinget fængsel i 10 dage for salg.

To politiassistenter vidnede om forholdet, og T blev fundet skyldig efter tiltalen.

Straffen blev fastsat til fængsel i 30 dage. Retten bemærkede:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte tidligere er straffet en gang for salg af kokain.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på, at sagen ikke er afgjort inden for en rimelig tid, uden at det alene kan bebrejdes tiltalte, og at der er gået så lang tid, siden den strafbare handling blev foretaget, at anvendelsen af den sædvanlige straf er unødvendig, jf. straffelovens § 82, nr. 13 og 14."

- oo0oo -

Det var i forbindelse med domsforhandlingen oplyst, at politiet to gange i 2006 havde søgt at få berammet sagen, men hvor det var oplyst, at T var i udlandet.

Det aktuelle anklageskrift var fra august 2008.

